

Het is rond en het tikt niet

door Margot Berends

Terwijl manlief in de tuin bezig was, kwam zoonlief binnen naast me zitten. Hij babbelde wat over de kou buiten en dat papa aan het scheppen was. 'Papa heeft een bom opgegraven', meldde hij terloops. Ik reageerde niet echt verbaasd; de verhalen van de kinderen moet je meestal maar met een korreltje zout nemen.

Ik was het alweer vergeten toen manlief – David heet-ie – me riep: 'Kom eens kijken! Ik moet je iets laten zien!' 'Neem maar mee naar binnen!', riep ik terug, want ik was net bezig met een klusje. Maar hij bleef aandringen, dus ik liep naar buiten. Hij wees naar iets ronds dat op de grond lag, en toen begreep ik waarom hij het niet even mee naar binnen had genomen. Gunst, ja: daar lag een bom.

Het was zo'n bom zoals je je een bom voorstelt. Rond, met een opstaand randje en een gat erin. Precies als op het plaatje van het spelletje Stratego. David vertelde dat het ding onder een biels had gelegen, die hij zojuist uit de tuin had verwijderd. Hij had de bom gewoon opgepakt en verplaatst. En, bekende hij, hij had er ook nog even met z'n oor tegenaan gelegen om te horen of de bom soms tikte.

'Zal ik de politie maar eens bellen?', vroeg hij. Zo geschiedde. Een kwartier later stonden er drie politie-agenten in de huiskamer, en vier bij de voordeur. Drie politie-auto's waren op strategische punten neergezet, met knipperlichten. Een politieman die bij de voordeur stond, was druk aan het communiceren via de mobilfoon. We vingende woorden op als 'de straat afzetten', 'de boel leegtrekken' en 'huizen ontruimen'. Opeens mochten we niet meer in de achterkamer komen. Twee agenten gingen poolshoogte nemen in de tuin. Ze belden iemand van de wapen-, explosieven- en narcoticabrigade en beschreven hoe de bom eruit zag. Nog weer een kwartier later stond een nieuwe stoere man op de stoep, met twee koffertjes vol instrumenten en meetapparatuur.

De spanning steeg. Toen kwam opeens de stoere man met de bom in z'n hand de keuken binnenlopen. Hij had er met een breinaald in zitten pulken, zei hij, maar het binnenste was leeg. Wat het was?? Geen recente bom, en ook geen bom uit de Tweede Wereldoorlog. Hij zou het geval laten onderzoeken op het bureau en ons de herkomst laten weten.

Ik maakte nog snel een foto, en weg waren alle politiebeambten. Met onze bom. Opeens beseften we dat die misschien wel een antiquarische waarde zou kunnen hebben, en dat we nu misschien een fortuin waren misgelopen.

In het volgende nummer van de Elandkrant weten we vast wat dit voorwerp geweest is. Of weet u het? Of hebt u misschien ook zoiets in de tuin gevonden? Meld het ons! E-mail: elandkrant@groene-eland.nl

De bom.

